et qui metuunt dnm inueniet
illum. Qui timet deum eque
habebit amiciciā bonam: qm̄ se
cundū illum erit amicus illius.
Fili a iuuentute tua excipe doc h
trinam: et usqz ad canos inue
nies sapientiā. Quasi is qui a
rat et seminat accede ad illam:
et sustine bonos fructus illius.
In ope enī ipsius exiguum labo
rabis: et cito edes de generatio
nibus illius. Quam aspera est
nimiū sapientia indoctis homi
nibus: et nō pmanebit in illa
excors. Quasi lapidis uirtus
pbatio erit in illis: et nō demo
rabuntur pciere illam. Sapīa
enī doctrine scdm nomē est eius:
et nō multis est manifesta. Qui
bus aūt agnita est: pmanet
usqz ad cospectum dei. Audi fi AP
li et accipe consiliū intellectus:
et ne abiicias consilium meum.
Iniice pedem tuū in cōpedes illius:
et in torques illius tuū collum.
Subiice humerū tuum et porta
illam: et ne acedieris a uincu
lis eius. In omī animo tuo ac
cede ad illam: et in omī uirtute
tua serua uias eius. Inuestiga
illam et manifestabitur tibi: et
continens [illegible] ne derelinquas
eam. [illegible] enī in[illegible]

17

II/130

Augusti
Gymnasii Gorlicensis
Palæstra
Oratorio-Poetica,
h. e.
Exercitia Oratoria et Poetica,
publicè,
aut in Perorantium Cathedra,
aut in aliquo pegmate Scholastico,
à
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasij Gorlic
intra
[illegible] comite Sexennium,
Doctrinæ Scholast[illegible]
Auditorib[illegible]
PRÆ[illegible]
CHRISTIA[illegible]
GYMNAS[illegible]
[illegible] ex pr[illegible]
exh[illegible]

BIBLIOTHECA MILICHIANA GORLICENSIS
BIBL. UNIV. WRATISL.

SLUB Wir führen Wissen. GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK Uniwersytet Wrocławski

768

PRÆLUSIONES
&
CLAUSULÆ

in

EXAMINIBUS PUBL.

ἀπὸ τοῦ στόματος

ab

optimæ spei Adolescentibus

Ao CIↃIↃCLXXII. LXXIII. LXXIV. LXXVI. LXXVII.

Honori Amplissimi Ordinis

recitatæ.

SERMO ADVENTITIUS
ad
PATRES CONSCR.
REIPUBL. GORL.
in
Examine publico,
eoq; post instauratam Doctrinam
Gymn. Gorl.
quinto,
ex prompta memoria
recitatus
à
TOBIA. SCHNITTERO

In Latio salutationis matutinæ propria vox erat AVE. Ita enim eam in more positam ac consvetudine receptam Romanis fuisse apud ingeniosissimum atq; ac lepidissimum Romanorum Poëtam Martialem hinc inde in Epigrammatibus legimus:

Discurris (canit ille alicubi) tota vagus urbe nec ulla cathedra est
Cui non mane feras irrequietus AVE.

Idem Epigramm. 38 Lib. VIII.

Discursus varios vagumq; mane
Et fastus et AVE potentiorum
Quum perferre patiq; jam negaret.

Latinorum AVE Græcum ΧΑΙΡΕ, vel ipso etiam Martiale interprete, respondebat: Sic namq; ille Epigramm. 52 Lib. V.

Exprimere Rufe, fidiculæ licet cogant,
AVE Latinum ΧΑΙΡΕ non potes Græcum.

Quid ergo prohibet, quid vetat, quo minus et ego ad Vos, ad Vos inquam, Patres Conscripti AVE meum jam dirigam? Nempe cum Vos è Senatorio Ordine Delegati Patres eo ipso tempore,

——— ——— Quo clarum mane fenestras
Intrat et angustas extendit lumine rimas,

in hoc Musarum Charitumque domicilio aliis gravioribus negotiis sepositis, comparueritis, ut rerum nostrarum Gymnasticarum lustrationem institueretis atque an muneri per hoc præterlapsum anni spatium cum à Docentibus, tum à discentibus satisfactum fuerit, exploraretis, à laudabili Venerandæ Antiquitatis ritu non abludam, si Vos Patres Patriæ avere jussero. Avete proinde Viri Nobiliss. Ampliss. Consultiss. Spectatiss. Patroni submissè deveneranti omnes sigillatim, singuli conjunctim. Avere Vos millies jubet Genius hujus loci, (Sacerrimi Musarum Sacelli). Avere jubent montis Heliconii Dryades, fontis Pierii Najades, Dii indigetes. Chorus hic integer Apollineus avere jubet. Quid? Quod omnes, omnes vestrum hunc adventum congratulemur. Et quidni congratularemur? Illuxit enim dies, quo Patres Patriæ oculis Nissiacarum Musarum se conspiciendos præbent: illuxit dies, quo ipsi per honorifica sua præsentia testatum faciunt: Amplissimum Ordinem nec quicquam de pristino suo erga Scholam hanc favore, amore atque patrocinio remisisse: quin potius iterum per Gravissimos Curatores eandem assertam modis omnibus atque promotam enixe expetunt. O exoptatum diem! O diem verè splendidum! in quo Musæ Nissiacæ se felices prædicare possunt, nunquam his ego peregrinis: quippe qui splendido hoc Patrum Amplissimorum consessu prodire sum jussus. Demittam hinc pronus caput meum, flecto totum corpus, humillime vestram Patres Conscripti veneror præsentiam, ac decenter gratias, quas possum mente concipere, ago maximas, quod florentissimam hanc Scholam Amplissimus Patrum Ordo benignissimo verèque paterno affectu prosequi nunquam desistens, hornum iterum Examen ut aliis quam plurimis benevolentiæ

s, ita imprimis augusta hac Virorum Gravissimorum præsentia splen-
s atq augustius reddere haud dubitarit. Sed, dum hoc me interprete
asiarcha Noster voluit, non assequitur tam eminens et summis ad
m usq laudibus evehendum beneficium cogitationum mearum sterili-
neq ullis mellitis verborum globulis id exprimere potest. Tantum
nde sacro tantam Patrum Patriæ nostræ benevolentiam atq favo-
silentio veneror, quodq ego proloqui nescio, id sympalestritæ mei ar-
issimis votis ac precibus DEO ter Opt. terq Max. commendabunt:
ote qui in hodierno hoc conspectu vestro nobis longè jucundissimo,
anniversario huc, quem indulsistis, confluxu perquam gratissimo
ibus mecum expetunt votis, quod ille olim optasse dicitur. Nempe ut
is fenestram aliquam in pectoribus ipsorum aperiret, ut hæc, quæ con-
ere gaudia, non per angustas sensuum, orisve rimas, qs. guttatim
tillarent, sed patentibus pectorum portis prorumperent. Et quidni
Ipsi Patres Conscripti gestientem commilitonum meorum lætitiam
n ex hilari quidem eorundem et exporrecta fronte conjiceretis, sed
intimo amoris, et suæ erga Vos observantiæ pectore spectaretis.
rte enim non nobis solum singularis lætitiæ argumentum præbuistis,
rum etiam pristini favoris atq benevolentiæ memoriam ita renovastis
odiè, ut superioris anni benignitatem grato adhuc tum animo agnoscamus.
tie, hic siquidem dies, qui nobis sereno cælo omnium in toto hoc an-
ornatissimus illuxit, non solis radiis, sed roseis augustæ vestræ præsen-
æ splendoribus illustratur: utpote quibus omnino complacitum est,
rito huc post restauratam nec non ita pridem revisam æq ac re-
nitam doctrinam Examini publico affulgere: Examen puto profectu-
n nostrorum; quod in rebus sive secularibus, sive spiritualibus, sive in
ovis, sive in disciplinis, hodiè instituetur. Quapropter eo, quo possum
debeo, (debeo autem omni, possum tenui) etiam atq etiam contendo
re; ut ne benevolas benevolarum aurium ædes aperire atq balbutien-
Minervæ nostræ infantiam per horam unam aut alteram libentissimè

ferre, patientissimè audire recusetis: ut ne si quod hallucinationis secretum
à nobis proditum fuerit, malè id interpretemini. Nostis utiq; Viri Gravissi
quid lippis et tonsoribus noto proverbio valeat: Qui nunquam malè, nun-
quam benè. Nostis et ipsi, quod in magnis rebus sat sit voluisse. Nosti
quod non minus verè, quam prudenter dixerit, quisquis dixit:

Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas.

Indulgete hinc nobis veniam, dignamini nos hac benevolentia ut ves
auspiciis freti Scyllas Syrtesq; omnes praetervecti felicissimum portum, a
spirante carbasis nostris vestri favoris favonio, appellamus. Sin aute
conatus nostri vobis forte displicebunt, ut enatandi nobis naufragi
in placido hoc Neptuno detur facultas, vestris humiles advolvimur
aris. Ad Vos Clarissimi Vitae morum ac studiorum nostrorum Magi
ad Vos, inquam, Superiores Reipubl. hujus Scholasticae Quatuor Viri, na
Oratio mea tendit. Vos, Vos sc. cum debito animi cultu h.e. reveren
compello, ut ordine Vos paulatim ad nos periclitandos componatis.
Opt. Max. DEO Auspice primordia Examinis hujus publici in hac su-
periori classe capturi, idq; ipsum deinceps per caeteras quoq; class
posthac DEO Praestite cum coeteris Dnn. Collegis provecturi.
Nempe ut Parmeno apud Terentium Nostrum suppositium illum Eunuch
à tribus artibus laudaturus, periculum vult fieri in literis, vult fieri
in palaestra, vult fieri musicis, quae liberum scire aequum erat adolescen-
tem: Ita non tam cum imperio volo, quam cum obsequio oro, rogo
obsecro, et Vos Optimi et ad urnam usq; colendi Magistri nos vestros
periclitemini in linguis, periclitemini in disciplinis, periclitemini in
artibus, imo et in aliis rebus, quas honor scire adolescentes aequum e
periclitemini. Ita sc. oro, rogo, obsecro, imo et obtestor, nec ullus dubi
quin votis ac desideriis nostris paterno animo responsuri sitis: quipp
qui dudum nos probastis ad peculiarem vestram indulgentiam, quam
plenissimam hactenus hac experti sumus, pertinere. Vos, Vos tand

λυφιλτατοι, qui mecum in his Musarum castris sub uno eodemque illo Apollinis strenuè militatis, in calce meae oratiunculae seriò adhortor; ut in publico hoc Examine promptè et expeditè respondendo vos [Magi]stris vestris, potissimum autem Dnn. Patronis probetis, quales [ali]isque Vos expectant. Surgite nempe rogati, vestraeque industriae promptâ expeditâ responsione specimina edite! Ecce suspensas sereno suo vultu Patres Conscripti aures vobis spondent, et altum (penè dixem Pythagoricum) silentium linguis animisque fauturi, pollicentur.

Sermo Eucharisticus
in fine Examinis Publici
Anno 1672.
metricè recitatus
à
Godofredo Schwerdfegero.

Nené jubes, ô Pieriae clarissime pubis
Rector, et infirmas premis alto pondere vires?
Scilicet elinguem juvenem num tanta corona
Ferre potest? Ludumne facis cui verba dedisti?
Non mihi de nostro licet hoc sperare Magistro.
Ardua jussisti, nec cuiquam mollia: sed quum
Sit mandare tuum, parendi gloria nostra,
Ipse ego, qui nunquam mellis madefactus ab imbre
Phoebeo, aut melici doctus sum carminis orsus,
In tam praelustri Procerum virente corona,
Ut potero, jam nunc mandato munere fungar:
Vires ut desint, tamen est spectanda voluntas.
Sed primas hic quis sibi vendicat? Ipse Jehovah
Miranda attoniti cujus nos facta stupemus
Ille est, qui coeli effecit tonitralia templa
Fulmineasque domos firmavit robore aheno:

Ille ē, terrarum certo qui limite tractus
Thetyos à fluidis prudenter dividit arvis.
Ille ē, è limo primum qui finxit Adamum,
Nos et Adamigenas coelestia Regna tueri
Jussit, et erectos ad coelum tollere vultus;
Providus infundens vegetæ rationis acumen:
Is nos, queis meliore DEO sacra corda cohærent,
A grege sejunxit calvo rasaq; caterva:
Ille ē, hæreticas patrio qui limine tricas
Proscribit, rapidis dans ferre per æquora ventis.
Scilicet ejus ope stat sarta Ecclesia in oris
Nostris: Ejus ope priva et res publica durat,
Durat adhuc solitumq; viget tutata nitorem:
Ejus ope Aonios tuti exspatiamur in hortos,
Thespiadumq; rosas felici carpimus ungve:
Ejus ope hæretico securi à schismate verbi
Semine salvifici dio conspergimus agrum
Pectoris, ambrosio pascentes corda cibatu:
Deniq; is ē, magnus qui conservator honesti
Tecta hæc Hessiadum clementi semp obumbrat
Præsidio, quò nunc, et quò venientibus annis
Prosint permultis, et gignant comoda mille.
Ergò, ô dic DEUS, quô Te nunc carmine dicam,
Queisvè Tibi verbis laudum libamina solvam?
Non mihi si centum ora parens natura dedisset,
Milleq; facundæ penitrantia fulmina lingvæ,
Pro meritis æquà hostimenta refundere possem.
Intereà Te, Sume Pater, veneranter honoro,
Te veneror, flexo supplex Te poplite adoro:
Talia perpetuò ut nostris des otia Musis
Atq; procul Martem nostris clementer ab oris
Trans mare Carpathium pellas, trans Tartara nigr
Sic et Barbaries, sobolesq; impura Getarum
Caucaseas repetat turpi formidine portas!
Vivat sic sospes Leopoldus, vincat, et ipse
Floreat in Pylios per quàm feliciter annos!
Nec minus in longum vivàt Ruta-Ensifer Heros
Tempus, et Euboici transcendat pulveris annos!

Conscripti vivant Patres, vivantq́ Magistri!
Sic Tibi Cyaneo seu peplo obnubet Olympum
Nox, Erebi conjux, nigri vestes sive tenebras
Noctis luce nova lampas Phaëtontia pellat,
Vota precesq́ sacras dabimus venerantes ad aras.
In terras coelo redeo, magnumq́ Senatum
Appello civis, submisso poplite sedes
Commendans, et Musarum celeberrima templa:
Quandoquidem haud potis est animus persolvere grates.
O Decus eximium nostræ urbis, et inclyta pompa,
Per nostras cujus fama est celeberrima terras,
Te colimus, Te suspicimus, sequimurq́ volentes,
Proq́ Tua facimus solemnia vota salute!
Perge fovere Scholam nostram, Tu perge favere:
Sic laus, sic et honor celebris, nomenq́ manebit,
Dum juga montis aper, fluvios dum piscis amabit.
Nec vos communi patiar sub nomine abire
Patroni, ornavit quorum præsentia nostrum
Examen: vestra hæc cura est, vestri illa favoris
Munera sunt, vestri ludi, vestræq́ coronæ!
At gratis servare animis hæc dona, diemq́
Laus ea nostra manet: cœptis si arriserit æther,
Ingeniiq́ aderit quum ver optabile nostri,
Vos etiam dabimus Vobis Encomia laudum,
Nec non grati animi texemus splendida serta,
Qualia consuevere bonæ contexere Musæ
Ad juga Parnassi, vel doctæ flumina Cyrrhes:
Sepositis patulas curis gravioribus aures
Quod porrexistis, linguis animisq́ faventes.
Jam vos queis dicam numeris? quo pectine laudem,
O clari vitæ dulcis morumq́ Magistri?
Me namq́ obnubit tantarum incognita rerum
Congeries, laudumq́ sequacibus obruor undis;
Principium ignorem ut totus finemq́ canendi:
Præcipue quum tot juvenes, lectissima turba
Hic adsit, cura vestra cultuq́ polita,
A quibus et grates, et carmina digna Marone,
Aut Colophoneo vobis debentur Homero.
Quicquid sit: mea mens tamen est persolvere grates.

Quod studia et mores nostros librastis in horas
Multas, hac explorantes præsente coronâ,
Quid valeant humeri nostri, quid ferre recusent:
Macti estote fide sincerâ et dexteritate
Vestrâ, præclari vitæ morumq; Magistri:
Museo in stadio præscripta ad candida calcis
Exemplo præite bono, ne inscitia nostra
Hæreat ad metas, hoc flexu ætatis, iniquas.
Sic, sic ire polo Nostrum se quisq; putabit
Celso, et tura feret sacras veneranter ad aras
Pro blandâ vestrâ, pro vestrorumq; salute,
Aureus Eois seu sol caput exserat undis,
Sive sub Hesperio rutilum lavet æquore currum.
Cumq; DEI sic stet, jubeat sic alma voluntas;
Ut sacra Nissiaci relinquam limina Ludi,
Et Philyréa adeam felici tempea gressu,
Votivum jamnunc, mea Musula, concine carmen,
Extremumq; VALE patrio suspende Lycéo!
Vive, Pater Patriæ, Dux illustrissime, vive!
CURIA sit curæ Domino, sit libera curis!
Sint Mæcenates quovis ex asse beati!
Musæi sidus plus quàm mirabile cæli,
Fusccerus, incolumis vivat, Director Olympi
Pierii! VECHNERus item peragat feliciter omnes
Res, Pylii seros florens in Nestoris annos!
RICHTERus crescat, ceu laurus in æthere surgens!
SCHMIDIus incolumis vivat, vigeatq; per ævum!
Cætera florescant augusti sidera Ludi:
Vivant et vincant Pylii trieteridas ævi!
Sic genetrix vivat, vivant duo germina fratres!
Adfines vigeant, Mæcenatesq; superstint!
Tu tand. valeas Juvenum studiosa caterva!
Omnia sint Pyladis, sint oĩa salva Lycéo!
Nil loquor ulterius: Benè cuncti et cuncta favete!
Nil loquor ulterius: Benè cuncti et cuncta.

VALETE!

PRÆFATIO
ἀπὸ τοῦ στόματος
in
Examine Publico VI.
Aō CIƆ IƆC LXXIII.
VIII. Apr.
recitata.

Venistis, Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi, Prudentissimi, Patroni submisse devenerandi, colendi, suspiciendi, serius expetiti votis! Magno expectati desiderio venistis, Musasque has Nissaeas, quae non unis nominibus, nec simplici nexu Vobis omnibus ac singulis obstrictas se ultro fatentur, in ipsarum sede revisendo, caligantibus lucem, squalentibus nitorem, torpentibus calorem, spiritum, vitam splendidam hac vestra praesentia reddidistis. Semper enim Musae Nostrae sereni vultus vestri aspectu refoveri solitae, nunc praecipue, si unquam, benignorum siderum radios salutari iterum voluptate persentiscunt: postquam sat longo tempore per absentiam tot tantorumque Patronorum, cum anxiis curis, tanquam cum lemuribus quibusdam in tenebris luctatae, quanto serius, tanto cupidius, a non unius, sed plurium veluti Solium exortu solatium maximum, cumque summa animi securitate amoeniorem diei laetitiam receperunt. Siquidem praeter alias easque quam plurimas curas, quas, donec fas est, impraesentiarum silentii conopaeo involvere, quam omnes edisserere malo, praeteritus hic annus, qui a quinto post instauratam pariterque recognitam Doctrinam Nostram Scholasticam Examine tenus hac elapsus habetur, multum de pristino favore vestro sollicitudinis, quasi non integer amplius ille foret, Musis Nostris creavit: quum sinistriora quaedam fata, quam ipse sperasset, illarum Praesidi e sinistra optimae causae interpretatione non ita pridem nascerentur, fama interim iniqua existimationem boni Viri laedere, ansamque malevolis domi pariter et apud exteros, fallaci quidem illo, sed tamen ignaris probabili, rumore criminandi dare haud dubitante. Neque vero his tantum et talibus, sed etiam laetis ex rebus, et publici gaudii occasione non leves curae ac sollicitudines Musis Nostris existere coeperunt: dum flos studiosae juventutis cum ipso ferme Doctorum ac Ductorum Ordine verbis sat dignis exprimere nescit benevolentiam, quam plenissimam hodie iterum experitur. Quare

quum praesens quidem semper salubris Studiis, semperq; gratus Vester
P. C. conspectus hoc maxime tempore eo gratior ac salubrior existat,
quo praesentiori certioriq; levamento Musae Nostrae indigent post majo-
rem solito sollicitudinem, nil mirum est, si alacritas ista bonis literis
operam navandi, quae adventus Vestri opinione excitata, expectatione au-
tem multis modis aucta sentitur, in tantum jam confirmata habeatur,
ut postea quoq; longum in tempus, ad Studiorum fidum atq; solidum,
nec non indefessum cultum robur sit habitura. Est quidem semper con-
spectus Vester tam Docentibus, quam Discentibus eximii cujusdam et prae-
clari instar boni: sed nescio unde et cur longe gratior et acceptior hoc
ipso sit tempore: e quo tantam percipimus laetitiam, quantam verbis vix
ac ne vix quidem exprimere valeo. Idem proinde Nobis Nostraeq; hi-
laritati accidit, quod virtutibus Vestris atq; gloriae: quae, quum jam olim
maxime pulcerrimeq; effulserint, novis tamen atq; praeclaris quotidie
operibus factisq; ita illustrantur, ut amabilis inde error et grata nasca-
tur perturbatio: qui laudes Vestras Vestrorumq; Civium amorem cresce-
re posse semper negamus, crevisse semper confitemur. Accedit hilari-
tati Nostrae, eandemq; non parum auget: quod DEUS Ter Optimus
Terq; Maximus fortes Vos Opt. Patres ac hilares per hunc integrum
anni decursum benignissime servavit, nec quempiam Vestrum subitâ
perire morte tenus hac permisit. O ineffabilem Dei bonitatem!
O felicissimam Amplissimi Vestri Ordinis sortem! Atq; ob hoc summum
quidem Supremi Numinis beneficium inclutum Nostrum ad Nis-
sam Gymnasium jure meritoq; felicissimum aeq; ac beatissimum est ju-
dicandum, multisq; laudibus extollendum, quod DEUS Clementissi-
mus tam benignos tamq; beneficos non tantum huic ab incunabulis
concesserit Nutricios, sed et in hunc usq; diem eosdem salvos ac in-
columes pro bonitate sua praestet atq; conservet. Quin et felices
sunt judicandi, qui vel docendo cum fide, vel discendo cum profectu,
peculiarem isthanc clementiam ac Divinam gratiam demereri stu-
dent. Ingrati contra ea illorum sunt animi, turpis et pudenda eo-
rundem est rusticitas, qui mulorum et equorum instar bona haec contu-
entes, non intelligunt, sed tantum de pabulo solliciti, neq; officii curâ,
neq; honestatis sensu, neq; verecundiâ, neq; denique ulla tolerabili ra-

tione ducuntur. Sed, quod praefiscini dixerim, neminem in hac Nostrâ Republ. literariâ tam ingenio vecordem, tam moribus efferatũ, tam eruditione vacuum esse novi, quin excellens illud Optimi Maximi DEI bonum, quod Augusto Gymnasio Nostro in conservandis tot caris Capitibus Ipse ex merâ misericordiâ ac gratiâ tenus hac exhibuit, pro publico suoq; bono numeret: his Capitibus non modo decus atq; summum totius Nostrae Reipubl. ornamentum, verum etiam praesentissimam salutem sustineri sentiat: Gorlitium patriam omnium, Vos patriae hujus publicos parentes esse: Vobis, quicquid vel in honore maximum, vel in affectu purissimum, deferri oportere. Consentientibus igitur omnium animis, quotquot in his Discentium subselliis vestro honori assurrexisse videtis, virtutem vestram suspicimus, felicitati gratulamur. Minime v. opus heic esse censeo, ut oratione prolixâ exponam: quod ipso sensu percipi longe certius atq; plenius potest. Quid enim? Nonne horum omnium in Vos conversa ora videtis? Nonne in Vos defixos oculos omnium cernitis? Nonne ex Vobis pendere vultus, imo pectora, animos, mentesq; omnium intelligitis? Nae purissimi ex obtutu omnium affectus flamma relucet: qualem sanctus tam beneficiorum Patronorum ac Nutriciorum amor in bonorum civium cordibus accendit pariter atq; alit. Quid? quod et non alius civium in hoc numeroso coetu sit sensus, quam ut perpetuo sibi lucem, quâ delectentur, ab his Astris haurire, inde trahere vigorem, ex Vobis vivere, vestrumq; ducere spiritum arbitrentur. Neq; quisquam Nostrum est, qui metuat, ~~quod~~ ut satietate post haec gloriae laudanda facere desinatis. Tam fundata siquidem virtus, etiam quum laudis consumpta est aviditas, ex se ipsa pascitur: neq; jam officium, ut laudetur, sed quia non aliter potest, facit. Sic itaq; quum beneficia Vestra, quibus et hic ipse adventus Vester tam benignus est annumerandus, tanta sint tamq; late diffusa, ut magnitudinem illam neq; ulla attingere orationis ~~grav~~ gravitas, neq; varietatem ulla amplecti copia possit, quod sermone non possumus, animo, affectu, obsequiis implere studebimus: Eritq; Nobis postea quemadmodum summa studiorum ut veneremur, ut colamus, ut suspiciamus, ita summa votorum, ut extento bene sospites aevo vivatis. Praeterea a- temporis Vobis, Vobis, inquam, Viris

Queis de meliore luto finxit praecordia Titan,

gratias nomine omnium referri, quantas imbecillitas mea capere
potest, referre non potest: quod sepositis aulicis negotiis, submisse ro-
gati confluere, considere, et ad audiendum Nos, qui vitae laboribus
ac vigiliis Scholasticis exercitati sumus, paulatim Vos componere haud
detrectastis. O exoptatum diem! ô diem vere splendidum! ô diem, in
quo Musae Nissiacae optimo se jure feliciter felicitare possunt! Etenim
si ex dignitate Vestra beneficium hodiernum aestimetur, vix illo quicquam
illustrius aut praestantius excogitari potest. Immo tam eminens id ipsum est,
ut eminentiam ejus cogitationum mearum sterilitas impraesentiarum
assequi non valeat. Nihilominus tamen Nobis sub Apollinis vexillo stre-
nue militantibus acrius ad optimum laudis incrementum addet cal-
car. Dum vero magnam praeclare in hoc vernali Examine agendi necessi-
tatem â tam benigno ac benevolo Patrum confluxu Nobis omnibus ac sin-
gulis impositam hodie sentimus, Vos jam, Symmachi suavissimi, mea
tangit oratio, Vos nempe, qui optimis â teneris annis imbuti artibus
ac linguis estis, in hac Oratiunculae meae calce serio adhortor, ut in
Publico isthoc ac rigoroso Examine prompte et expedite respondendo
tales Vos vitae, morum ac Studiorum vestrorum Magistris, potissimum
a. plurimum Venerandis Dominis Patronis et Evergetis praebetis, quales u-
trique Vos expectant. Adeste, Adeste animis, et interrogati prompta et ex-
pedita responsione industriae vestrae specimina edite, laudabiliter in Scho-
lastica hac Palaestra, in hoc non tam Martio, quam Apollineo campo
vires vestras periclitaturi. Nullum profecto dubium est: quin Am-
plissimi Patres Vobis lenissimas benevolentiae auras sint aspiraturi,
ut eorum auspiciis freti, Scyllas Syrtesque omnes praetervecti, portum feliciter tan-
dem appellere queatis. Quod si tamen conatus vestri votis ex asse
forte non responderint, condonabunt id ingeniorum disparitati vestrorum
condonabunt et aliquid judiciorum tenuitati, etiam atque etiam
cogitaturi, quod trito valeat adagio: Qui nunquam male, nunquam
bene. Idque omne ut certo certius fiat, maximo cum timore suo
rogat opere, qui Vos Opt. Patres vel millies salvere jubet,

CAMPIDUCTOR.

à

CHRISTIANO MOLLERO,
GORL. LUS.

Q. D. B. V.

ORATIO POETICA
contirens
Gratiarum actionem,
cum
Annexa Valedictione.

Recitata in Examinis publici, cujus qs post restaurationem ac recugnitam doctrinam Scholasticae Viti fine Ao 1673. d. v. Apr.

775

Conscripti salvete Patres, gravitate valentes,
Docciala quos Pallas suspicit atq' Themis;
O salvete Patres patriae: queis Patria fasces,
Curia Supremum queisq' curule dedit.
Vobis Melpomene submisso poplite grates
E penitâ promit pectoris ade pias.
Quod minimè dedignati calcare fuistis
Luce sub hac nostrae limina sacra Scholae.
Quàm benè caetum hunc ornavit praesentia vestra,
Et quam dicturis nobile calcar erat!
Ex toto votis si non respondimus asse,
Sineq' res praesens rite peracta fuit,
Suppliciter cuncti vestris devolvimur aris,
Et nostrum toto pectore quisq' petit,
Ut largam detis veniam his juvenilibus annis
Sitis Aristarchi ne rigidiq' nimis.
Namq' potest aetas facilè haec committere quosdam
Errores, quos non docta caterva parit.
Judicium crescet posthac crescentibus annis
Erudient qui nos instituisse satis.
In nobis siquidem solertia multa vigebit:
Nec nos ignavos ulla habitura dies.
Nunc peto submissè placidâ ut vos mente feratis,
Quod placeat dictis addere plura meis.
Quippe mihi volupe est tandem relinquere Musas
Nissaeas atq' his dicere triste vale.
Narrabo breviter, perstringam carmine curto,
Gorlicium exhibuit quae benefacta mihi.
Quamvis sim melici doctus non carminis orsus
Nec mellis tinctus nectare, Phoebe, tui
Mente animi ut possem grates appendere grata,
Atq' omis dignum fundere ab ore melos.

Vis hebet ingenii, torpent ad carmina vires:
Hæc tamen urget amor Gorlicii[que] favor:
Phœbe Pater validas, quæso, mihi porrige vires,
Imbuito pectus nectare Thespiadum:
Da fontes mihi Musa novos, venam[que] liquore,
Qua perquam gracilis perplue Pierio.
Necte comas nostras hodie Peneide lauru
Vittis[que] albescant tempora nostra sacris.
Vos quoq[ue] conscripti Patres, atq[ue] urbis Atlantes,
Per quos Gymnasium, curia, templa vigent,
Huc faciles afflate piis conatibus auras,
Et linguis vestrum quisq[ue] faveto mihi.
Vos Præceptores, morum vitæq[ue] Magistri,
Pectora qui lymphis tingitis Aoniis,
Atq[ue] animos nostros largè satiare paratis
mellitis dictis Nectareoq[ue] mero.,
Huc blandas aures, blandas huc vertite mentes,
Et blandis dictis blandula vela date.
Vos etiam quicunq[ue] bonas percurritis artes,
Vestraq[ue] Castaliis ora rigatis aquis,
Auscultate mihi facili aure et mente benigna,
Dum simul et vobis ultima verba canam.
Attica sicut apis saltus et prata pererrat,
Herbarum flores libat et arte favos
Disponit, dulci distendit nectare cellas
Ordine concinno mellea tecta struens:
Sic quoq[ue] queis blandum fecit blandissima nomen
Gratia, relinquunt pulpita docta scholæ,
Ut sua tunc longè majore labella liquore
Atq[ue] alibi sparso melle rigare queant.
Nempe parens quia me Musis Phœboq[ue] sacrarat,
Jusserat et studiis invigilare bonis
Hisce mihi monitis posthac parere paternis
Ipsius et tali nutibus ardor erat:

Artibus

[A]rtibus et lingvis cœpi hinc servire, Sorores
Sæpius ut colerem liberiore modo;
[E] teneris Musarum castra opulenta secutus,
Endo schola patria labra riganda dedi.
[C]ujus me genitor posthac commisit alumnum
Gymnasii, patrio jussit abire solo.
[V]erba Patris, quem Sancta Trias solletur Olympo,
Hæc patula fuerant aure bibenda mihi:
Tempus in omne tuis cœptis vehementius insta,
Fortius et cœptam currere perge viam:
In medio quoniam cursu quicunq; repentè
Substitit, huic fulgens nulla corona datur:
Continuanda via est, si vis attingere metam,
Utq; feras palmam continuanda via est.
Consilium hocce Patris cari sum ritè secutus
Atq; huc concessi non renuente polo.
Namq; viros doctos noscendi summa cupido
Tunc aderat: calcar verba parentis erant
Hinc studiis per tres messes incumbere et artes
Nunquam heic pœnituit me didicisse bonas.
Verùm, cum dextro Latiæ fundamina ductu
Et Grajæ lingvæ sint mihi jacta simul,
Quum licitum et fuerit Patronum audire legentem
Dextrè, quæ Divus Justinianus habet,
Almæ nunc Themidi, Jovâ adspirante, dicare
Ausus per vitæ tempora cuncta placet.
Dumq; mihi hæc animo residet sententia firma,
Inceptam studii continuabo viam,
Nec non Lipsiacas concedam promptus Athenas,
Gorlicia linquens tecta superba scholæ.
Quo me fata trahunt ibo retrahuntq; sequar, quo
Numinis æterni jussa verenda vocant.

Omnis terra piis patria est, non semper eadem
  Hæret avis ~~nube~~ terra: piscis inerrat aquis,
Muneris est parere mei: sunt cætera cæli.
  Discedam Superi Numinis auspiciis,
Hoc ducente ego tutus ero: non ulla morabor
  Damna, nec infestum pes mihi sternet iter:
Iova viator erit mecum: mihi currus Iova,
  Ipse mea summus duxq; comesq; viæ.
Te sequar, ô Superum Rector: quo jusseris, ibo:
  Gaudeat hoc tellus hospite, cive polus.
Si verò quemquam grates Tibi dicere oportet,
  Has ego non ullo mittere jure queo.
Plurima namq; mihi cæli benefacta probasti
  Verbis ut nequeam qualibet exprimere.
Interea meritò mea devotissima Clejo
  Curvatis genibus lumina ad astra levat,
Invocat et manibus pressis Te Rector Olympi
  Stelligeri grateis pro bonitate ferens:
Quod tenus hac cœptis benedixti queislibet, atq;
  Me voluisti alma prosperitate frui:
Da porrò facilem cursum, benedicq; labori:
  Dirige conatus, Iova benigne, meos.
Sic Tibi, cyaneo seu peplo obnubat olympum
  Nox Erebi conjux, vota precesq; dabo,
Noctis luce novâ nigrivestes sive tenebras
  Expellat longè Sole satus Phaëton.
Ad Te Saxoniæ Princeps Herosq; Serene
  Clejo submisso poplite nostra venit:
O Princeps clemens semper defende Clientes,
  Et cunctos clypeo protege, quæso, Tuo
Sic Tua longinquum latè diffusa per ævum
  Nomina per gentes fama loquetur anus,
Sic Tua succrescet nunquam non inclyta virtus,
  Sic et Saxoniæ Ruta perennis erit.

Floreat, exsurgat Ruta haec radice profunda,
Quae crevit, crescat Saxonis aula diu!
Et vobis, regitis qui jure et legibus aequis
Gorlicium, vos qui Rostra forumque sacrâ
Justitia instruitis graviter curatis et aequum,
Firma mihi mens est dicere triste Vale.
Vive diu sospes Mallere, colende Patrone
Gorlicii fulcrum lausque decusque fori:
Magnina sub picta hoc anno qui publica curas
Praetexta consul cresce, vigesce, vale.
Vive per innumeros annos Förstere Patrone
Musarum, nostri Gorlicijque decus,
Arbor ut irriguas plantata ad fluminis undas
Aeternum flore, cresce, vigesce, Vale.
Vivito sacrati juris Theodore sacerdos,
Cui Charis ex oculis fulget in ore Themis:
Iliacos devince senes, per Troica secla
Nestoreosque situs, cresce, vigesce, vale.
Jam Te queis dicam numeris? quo pectine Te jam
Laudis, Haberkorni juris ocelle, canam
Qui Doctor gemini juris Themidisque Pyropus,
Non sinis injustis litibus esse locum?
Nam si quae lis facta siet confusior olim
Explicita ipsa tuo redditur ingenio.
Tu mihi dixisti, quae sint cunabula Legum
Congesta arbitrio, Justiniane, tuo.
Quas igitur referam grates? Tibi spondeo mens haec
Quod placitis semper prompta futura tuis.
Omnibus obnixe conabor viribus, ut ne
Te tanti meriti poenituisse queat.
Cresce, vigesce, vale, Tua laus et fama perennent,
Dum rapidas Simois in mare volvit aquas.
Tuque Zachere sacrae Themidis, Legumque Sacerdos
Atque fori Brases cresce, vigesce, vale.

Te quibus excipiam verbis, Neumanne Patrone
Qui me pupillum, ceu PATER ALTER, amas?
Certè tu columen rerum decus atque mearum,
Altera pars animae deliciumque meum,
Es legum sollers custos, linguaeque disertae
Consiliique cati dona parata tenes.
Quae, venerande Senex, in me benefacta dedisti
Ne Croesi vincunt judice Regis opes.
Non ea nunc refero, quamvis sint digna relatu,
Ne Tibi blanditias dicere velle putet.
O utinam liceat tanto pro munere crebrum
Obsequium mentis significare Tibi.
Nostris interea Musis, velut ante, faveto,
Cumque Tua Pylios conjuge vive dies.
Et si fortè potes Magnatum flectere mentes
Sortis ut adversae fata sinistra levent,
Illos concilies quaeso mihi: Namque valere
Te multum novi pro gravitate Tua.
Amplius addo nihil: Neumanne Patrone benigne,
Atque PARENS ALTER, cresce, vigesce, vale.
Quid referam populos varios terrasque remotas,
Quas spectare Tibi cura laborque fuit,
Praecellens Hegenicht? longè doctissime vindex
Historiae, nobis cresce, vigesce, vale.
Vivito Musarum Fautor, Gehlere, mearum
Qui clari Patris nomen et omen habes!
Vive Midae Croesique bonis et Perside gaza
Ditior! aeternum cresce, vigesce, Vale.
Et mea mens gestit grates persolvere dignas
O Sommere, Tibi, Mnemosydum acris honor,
Qui plus quam per tres hiemes alimenta dedisti
Donis me faciens muneribusque Tuum.
O si mellifluj mihi jam nunc lingua Periclis,
O utinam ingenium promptaque vena foret,

Carmine

Carmine victuris cedris inscribere vellem,
Non sine laude Tui tot benefacta Tua:
Eo mihi Calliope quoniam sua mella negavit,
Sufficiat votum id consule, quaeso, boni.
Longa trahunt Parcae Fautor Tibi stamina vitae,
Adspiret votis aura secunda Tuis:
Auriser in gremium descendat caelitus imber,
Plaudis, sis felix: cresce, vigesce, vale.
Vive diu incolumis Musarum, Endere, mearum
Optime Promotor, cresce, vigesce, Vale.
Deniq́ thura fero reliquis, quos Patria Patres
Conjunctim vocitat, queis meliore luto
Iapetionides finxit praecordia Titan,
Quos et miratur turba novena Deûm,
Thura fero his, inquam, gratae veneranter ad aras
Mentis, et hoc addo: Nobilis ordo Patrum
Vivendo supera Teucrûm feliciter annos,
Nestoris atq́ dies: cresce, vigesce, Vale.
Te nunc, quem Magnum Rectorem quisq́ salutat,
(Gymnasii nostri nam bene sceptra geris ~~tenes~~)
Mollibus alloquitur mea casta Thalia labellis
Et fundit grates cordis ab aede Tibi;
Qui summo studio, calamo, duroq́ labore,
Consilio monitis, mille juvas juvenes.
Est Tibi frons Chantum, est cor Palladis, oraq́ Peithus,
Vivida teq́ Tui vis beat ingenii:
Id Tuus ecce liber jampridem innotuit orbi
Cui junctim testes Orbis et urbis habes.
Fac hujus generis plura exbent optima scripta,
Quae lectore suo commoda digna ferant.
Te FUNCCI puto, qui non absq́ labore juventam
Instituis facili perspicuoq́ modo.
Munera quae referam? non sunt mihi fulva metalla,
Quapropter supplex vota precesq́ dabo.

Certè, si mihi vel Demosthenis aurea lingua
Contingat Graji digna tuis meritis
Non possem penito depromere pectore verba,
Nec possem dignis laudibus evehere,
Quæ benefacta mihi peplo intexenda Minervæ,
Hasce per æstates dextera larga tulit.
Interea mihi dum constans est optio mentis
Ut fausto linguam sydere Nisiades:
Accipe votiferam non durâ fronte camenam.
Accipe mente animi vota profecta pii:
Te, FUNCCI, Deus ~~indoque~~ omnipotens rerum induperator,
Cui cœlum paret, cui famulatur humus:
Te salvum servet propter virtutis agalma,
O columen vitæ præsidiumq́ meæ!
Concedat faustis Pylios successibus annos,
Detq́ Tibi, ut superes Troica secla bonis.
Non rapient credas benefacta Tua ὦ πάνυ Funcci,
Ex animo Cauri flamina dira meo.
Vive diu, cœptisq́ meis ut vivere possis,
Semper erant vobis Fata benigna Tuis
Vive, vige Lubbici, transcendeq́ pulveris annos
Vive, precor, sospes cresce, vigesce, Vale.
Quæ Tibi cantabo merita præconia laudis,
Wancki, hujus quondam pars memoranda Scholæ.
Hoc tribue pro doctrina, monitisq́ paternis,
Cum jamjam possim reddere nil aliud:
Vive Deo: surgant Tibi cinnama, crescat in urna
Spica cilissa tuâ molliter ossa cubent.
Te qua voce canam, Vechnere, per astra vehendum
Qui magnâ juvenes dexteritate doces.
Quiq́ Tui Magni sequeris vestigia Patris,
Quem celsi exhilarant gaudia læta Poli.
Cujus honos, nomen, decus et bona fama manebit
Piscosus donec Nissus habebit aquas.

O si

Si faciles et doctus Apollo
Eloquii vires ingeniumq. daret!
Heu misero mihi! Nam sine praestite Lindi
Non licitum est voto est vivere velle meo.
Indeq. queis possum, non queis Tibi debeo grates
Dico, Vir multum suspiciende mihi.
Vive diu veluti Tyrio rosa murice ridens,
Vive diu salvus, cresce, vigesce, Vale.
Mi Richtere decus Grajae, Latiaeq. loquelae
Magnaq. Nissiaci gloria Palladii,
Exaequare mea haut poterit jam laudibus ullis
Ingenii dotes aurea vena Tui.
Nam Tua dexteritas docuit nos scribere versus
Quos sibi prae reliquis Graecia Pallas habet.
Quot mare volvit aquae guttas, quot messis aristas
Fert: tot fausta Tibi, dum mihi vita, precor.
Iova det, ut vigeas, vireas, vivasq. per annos
Mathusalae longos Cecropiiq. senis.
Hoc peto: seu Fratri quondam, mihi perge favere:
Vive diu, flore, cresce, vigesce, Vale.
Schmidi, Musae decus indelebile famae,
Qui mea pavisti corda thymo Aonio,
Te bene commendant multis Tua carmina docta,
Quae dictante canis plectripotente Deo.
Tot faustis cumulet Te Iovae gratia, Schmidi,
Quot pelago pisces secula muta natant
Vive valeq. precor, Neleia secula sospes,
Morbi absint, flore, cresce, vigesce, Vale.
Vos etiam reliqui vitae morumq. Magistri
Subdere queis doctis colla juventa solet.
Vivite felices, felices vivite, donec
Undis jungatur Sequana, Rhene, tuis.

Vos Deus incolumes servet, pia cœpta secundet,
Et vobis animos addat opemq; ferat,
Filiolos teneros plantas genitalis olivæ,
Jova potens servet, quo sine nulla salus:
Ipse adsit clemens præsenti numine, nec non
Vos, Vos omnimoda prosperitate beet!
Et vos qui egregias studiosè discitis artes,
Nec non pernoctes invigilatis eis,
Vivite felices! Laurum ut non fulmina tangunt,
Sic nec vos tangant fata sinistra, precor.
Cantatum satis est, jubet heic requiescere Phœbus,
Si prius effundam hæc vota, precesq; pias:
Tu qui vita, salus, nobis petra, lumen, asylum
Arx, gladius, firmum præsidiumq; Deus
Flamine divino rege porrò corda Senatus,
Urbem consilii quo bonitate regat.
Serva Ductores pubis, morumq; Magistros
Da jungant dextras justitia atq; fides:
Nosq; Tibi addictam serva, Deus optume, gentem,
Neve sinas in nos stringere tela Getas:
Quin potius validas illorum disjice turmas
Funde acies, vires contere, frange manus.
Hoc est, quod voveo, conduplicat ipse Jehova
Votum, dum cogor dicere Triste Vale.

Vos Promotores, Præceptoresq; valete,
Grex studiose vale, Gorliciumq; VALE!

Sigismundus Ledelius
Sorâ - Lusatus.

J. N. J.

Gratiarum actio
publica.

780

Siccine et ipsus ego deposcor dicere grates
Grata mente animi, et Svetis dimittere coetum
Verbis? Siccine ego nunquam madefactus ab imbre
Mellis, Phoebe, tui, melici neq; carminis orsus
Edoctus, coram hâc Patrum Procerumq; coronâ?
Argutos inter strepitabo rusticus anser
Cygnos! Sic certè, mandat Ludi Moderator.
Esset opus parere: nisi mea me revocaret
Pieris, extremumq; Vale proferre juberet
Huic potius Ludo. Nam jam satis est memoratum
Laudis, sunt grates Patribus digna quoq; dicta,
Musus quod nostros quasdam explorare per horas
Ipsis et mores placuit, pariterq; benignâ
Fronte, quid et valeant humeri, quid ferre recusent,
Cernere non dedignati cum laude fuere.
Ergò igitur quum discessus mihi tristior instet,
Omnia contracturus, triste Valete Lyceo
Nyssiaco tristis fundam, Gratesq; reponam
Huic primò, qui sceptra tenet radiantis Olympi.
Ô Pater, ô Fili, amborumq; reciproca Flamma,
Qui tumidi quondam pelagi terræq; capacem
Cunctipotente manu sinuâsti fortiter arcum,
Qui circumfusi tentoria lucida Coeli,
Et liquidas curvô suspendis fornice lymphas;
Quas Tibi devoto depromam pectore grates?
Ut Tua vel paucis pateant depicta figuris
Munera, prægrandi cumulô mihi præstita largè,
Non me telluri, ceu brutum ignobile, pronum
Affigis; rectô sed sidera cernere vultu,
Os sublime mihi tradis, mundiq; theatrum
Et convexa Poli erectâ cervice tueri;
Sanctæ divinô me donas lumine mentis,
Quotidieq; novô mactas me muneris auctu;
Tu mihi Fautores, quorum contermina coelo
Fama cluit, promtus largiris, et indice certô
Ulteriùs monstras illorum puncta mereri,
Nec non immunes morbi mihi corporis artus
Providus indulges, mentisq; tueris acumen.
Ah fateor, tantis mihi nulla solutio restat
Pro meritis! tamen, ut vel mica minutula gratæ
Mentis ad adspicuas ponatur luminis auras,
En! animæ Tibi tota meæ vis, sensus et omnis,

Et vigor in fibris et viribus omnibus omnis
In grates diffusa Tibi non carminis unam
Spondent materiam; sed plenam prodiga messem!
Nunc ad honorati venio praeclara Senatûs
Lumina, Lusaticae nitidissima sidera terrae,
Praestantes Dominos Sophiâ ac Virtute celebres.
Ultrò equidem fateor, dignas persolvere grates
Non opis esse meae, neve unquam in viribus ullis:
Vobis JHOVA, pios respectans, praemia justa
Conferat, ac, veluti probus arbiter, omnia sorte
Isthaec compenset meliori, coelite dextrâ;
Quin vestros aevo venienti proroget annos!
Vos messes Arabum, Phariaeq; exempta volucri
Cinnama et Assyrio manantes gramine succi
Perpetuò comitent, vestram transcurrat in aedem
A curis rectè quae curia dicitur, Hermi
Auriferi unda et gemmatis Pactolus arenis!
Nunc Te contueor, Rector reverenter habende,
Non, mihi si centum linguae sint, oraq; centum,
Ferrea vox, omnes metrô comprendere dotes,
Non benefactorum percurrere nomina possem;
Ecce! mei mens est animi Tibi dicere grates;
Sed mens est: nec lingua potest praestare, quod opto,
Interea solvo, quod possum solvere linguâ:
Numina, si quae pios respectant Numina, si quid
Usquam justitiae est, et mens sibi conscia recti,
Praemia digna ferant, nec non dent commoda fata,
Vive diù, quin tota Domus stet laeta virensq;:
Morborum cedat vis ad Garamantas et Indos,
Nec desit, quodcunq; petis, quodcunq; cupiscis!
His subscribe meis DEUS optime Maxime votis!
Ne Vos jam reliquos vitae morumq; Magistros
Dicam, non mea Musa vetat, sed labile tempus.
Intereâ Vobis haec hostimenta reponam,
Ut sibi perpetuâ servet Charis ista tabellâ:
FAMA, DECUS, DIVINA SALUS, FORTUNAq; FELIX,
DULCE PEDISEQUIUM VOS CONCOMITENTUR IN OMNES
NASUS, INq; AEVUM VESTRAE DURABILE VITAE,
PROSPERITAS etiam VOBIS SUA DONA CORONET!
Ultima ades Juvenum studiosa caterva; sed ipso
Ultima non animi adfectu; cata pignora Phoebi.
Corpore Vos linquo, fidô sed pectore servo,
Virtutis flores extendite fortiter, omnes
Vincentes sortis casûs fremitusq; minacis;
Dum Ver luxuriat vitae, dum viva cerebri
Spirat adhuc florem vis nobiliore calore
Gnaviter attentate, olim meminisse juvabit!
Vos DEUS Omnipotens bonitatis prosperet auctu,
Quae via sit vitae, quae Cynosura laborum,
Commodius et studiis Zephyrus fautricibus auris,
Ulterius doceat: sanam cum corpore mentem
Praestet, Fortunae subjugatq; tonitrua plagis.
Immemor haud adero vestrum dum volvitur aequor,
Aera dum volucris pennis celeriq; volatu,
Aequora dum piscis pinnis celeriq; natatu
Permeat, et mortalis homo vastum incolit orbem.
Nil loquor ulterius. Benè cuncti et cuncta FAVETE!
Nil loquor ulterius. Benè cuncti et cuncta VALETE!

Andreas Simonis. Poson. Hung.

Carmen Valedictorium.

/ - - ⁚ ט / - - / - - / - - / ט - - / ⁚

אשרי אנוש שנתן טוב למיטיבו
הדבש וצוף מתק יזוב במושבו;

יפרח כעץ ששתול על־שפת מים
כל־מעשיו יצליח אל בשמים;
הוי לאנוש לא נותן טוב למיטיבו
האל ישלח הרעה למושבו:

ידיף כעשן כלהו אשר נמס
יאבד כהמוץ הרוח אשר תמס;
על־כן יגדל פי את־תהלתכם
אנשי גדולים ארים את־שמותיכם;
הטוב אספר ממצא לי בלי מדה
השו אחרים אזנים לקול תודה;
כוסי רויה חסדיכם כבתחר
אז מן פניכם בשלום אני אפטר;
כבוד לך אל שמים והארץ
מושל בחיים בין דגים ובין שרץ;
מים ושמים הרו גמוליך
היום ליום חוה דעת תהליך;

~~מַיִם וְשָׁמַיִם~~

מִי יִתְּנָה לִי דַּבֵּר כָּל־פְּלָאֶיךָ

מִי יִתְּנָה לִי סַפֵּר כָּל־חֲסָדֶיךָ׃

אַתָּה יְהוָה הַחַנּוּן וְרַב טוּבִים

כָּל־חַי בְטוּבִים מַשְׂבִּיעַ מְאֹד רַבִּים׃

הֵן מִי אֲנִי הָאֵפֶר מִי אֲנִי עָפָר

כִּי לִי חֲסָדֶיךָ שַׁתָּה בְּלִי מִסְפָּר׃

אַתָּה בְּבֶטֶן אִמִּי הוּא בְּרָאתָנִי

מֵעַל שְׁדֵי אֵם אַתָּה הֶאֱלַלְתָּנִי׃

לֹא אֶת־בְּהֵמָה וְאֶת־אָדָם עֲשִׂיתָנִי

לֹא בֶּהֱמַת הַחֵמָה הֶעֱלִיתָנִי׃

הָאֵר כְּאִישׁוֹן בַּת־עַיִן שְׁמַרְתָּנִי

תַּחַת כְּנָפֶיךָ גַּם הִסְתַּרְתָּנִי׃

אָנָּא אֱלֹהִים מָה אֶתֵּן לְךָ מִנְחָה

מִנְחַת תְּהִלָּה כִּי יַעֲלֶה בְּהִשְׂמְחָה׃

עֶרֶב וָעֵת בַּצָּהֳרַיִם וָעֵת בֹּקֶר

לָשׁוֹן תְּסַפֵּר תְּלֶיךָ בְּלִי שָׁקֶר׃

יוֹמָם וָלַיְלָה רַחֲמֶיךָ אֲנִי אֶתְגַּר

תָּמִיד לְעוֹלָם לִי מִן חִנְּךָ הַגֵּר׃

עַתָּה אֲלֵיכֶם אוֹצִיא אֶת־אֲמָרוֹתַי
רָאשֵׁי צְעִירַי שִׁמְעוּ־נָא בְּרָכוֹתַי׃
הָאוֹמְנִים אַתֶּם וְאָבוֹת רָאשִׁים
הַנּוֹצְרִים אַתֶּם לִי לְחַדֵּר אִישִׁים׃
אַתֶּם לְאַמֵּי הַקֶּרֶת בְּמֵישָׁרִים
דַּנְתֶּם וְעַל עִיר הִשְׁמַרְתֶּם בִּשְׁמָרִים׃
לָאֵל בְּרוּכִים תִּהְיוּ עַד לְעוֹלָמִים
הַטּוֹב רְאוּ אַנְשֵׁי הַשֵּׁם בְּכָל־יָמִים׃
הֲרָאִיתָ יְשִׁיבָתֵנוּ מַה לְךָ אֶגְמוֹל
תַּחַת חֲסָדִים אָרִים שִׁמְךָ גָּדוֹל׃
לֹא לִי כְּסָפִים הָיוּ לֹא זָהָב אַבִּיר
קוֹנֶה אֲנִי לֹא מַטְמוֹן לֹא גְּבִיר כַּבִּיר׃
הִנֵּה שְׁנוֹת שֵׁשׁ יָשַׁבְתִּי לְרַגְלֶיךָ
כֶּנֶס אֲכַנֵּס מִמְּתַקֵּי מְשָׁלֶיךָ׃
אָנָּא לְקַח תַּחַת חֶסֶד לְבַב זֵכֶר
לֵבָב לְךָ תָּמִיד דּוֹבֵק בְּלֹא נֵכָר׃
תִּשְׂגֶּה כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן כְּהַתָּמָר
תִּפְרַח אֱלֹהִים מֵרַע בֵּיתְךָ יִשְׁמֹר׃

ישב בסתר העליון כל-ימים
האל לך יתן גילות ונחמים ;
רבי ישיבה הייתי להוליכם
המות אבק השותה לדבריכם
מה נמלצה לי רב חכמה בשפתיכם
מצוף מתוקות לועי אמרותיכם ;
היום אני אלך שדי בדרכיכם
אתכם ישמר השלום בבתיכם ;
אל תעלה אל רבי בחצי ימים
קמים אליהם יבשו לעולמים ;
לכם להתלמידים טובות ומושעות
חכמה ובינה לכם בלב רעות ;
תהיו כעץ שתול על-פלגי מים
את-מעשיכם יברך אל לשמים ;
עקב ברכים הלל לאלהינו
לאב לרוח הקדוש לנושנו ;

Christianus Haupt[illegible]

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

solu
e car
et uo
uito
n et
. et
et
euit
spr.
na
ut
mū
erū
s col
uli
nar
ūs
ere
us
ho
tes
te

…non sunt absconsa testa-
menta ꝑ iniquitatem eoꝝ : et
om̄s iniquitates eoꝝ in cōspec-
tu dei. Elemosina uiri quasi
signaculum cū ip̄o : et gratiā
hominis quasi pupillam cōser-
uabit : et postea resurget : et
retribuet illis retributionem
unicuiqꝫ in caput illoꝝ : et cō-
uertet in interiores ptes terre.
Penitentibus aūt dedit uiam
iustitie : et cōfirmauit deficien-
tes sustinere : et destinauit illis
sortem ueritatis. Conuertere
ad deum : et relinque peccata
tua. Precare ante faciem eius :
et minue offendicula. Reuer-
tere ad dn̄m. et auertere ab in-
iustitia tua. et nimis odito ex-
ecrationem : et cognosce iusti-
tias et iudicia dei : et sta in sor-
te ppositionis et orationis al-
tissimi. In partes uade seculi
sc̄i : cū uiuis et dantibus cōfes-
sionem deo. Nō demoreris in er-
rore impioꝝ. Ante mortem cō-
fitere. A mortuo quasi nichil pe-
rit. Confitebēris uiuens : …

M miserat…
magna…
illius…
et…
… et innumer…

et qui metuunt dnm inuenient
illum. Qui timet deum eque
habebit amicitiã bonam: qm̃ se
cundũ illum erit amicus illius.
Fili a iuuentute tua excipe doc
trinam: et usqz ad canos inue h
nies sapientiã. Quasi is qui a
rat et seminat accede ad illam:
et sustine bonos fructus illius.
In ope enĩ ipsius exiguum labo
rabis: et cito edes de generatio
nibus illius. Quam aspera est
nimiũ sapientia indoctis homi
nibus: et nõ pmanebit in illa
excors. Quasi lapidis uirtus
pbatio erit in illis: et nõ demo
rabuntur picere illam. Sapiã
enĩ doctrine sc̃dm nomẽ est eius:
et nõ multis est manifesta. Qui
bus aũt agnita est: pmanet
usqz ad conspectum dei. Audi fi A P
li et accipe consiliũ intellectus:
et ne abiicias consilium meum.
Inice pedem tuũ in cõpedes illius:
et in torques illius tuũ collum.
Subice humerũ tuum et porta
illam: et ne accidieris a uincu
lis eius. In omĩ animo tuo ac
cede ad illam: et in omĩ uirtute
tua serua uias eius. Inuestiga
illam et manifestabitur tibi et
continens f[illegible] ne derel[illegible]
ea[illegible] nouissimis enĩ in[illegible]

[...] non sunt absconsa testa-
menta ꝑ iniquitatem eoꝝ: et
oīs iniquitates eoꝝ in cōspec-
tu dei. Elemosina uiri quasi
signaculum cū ipō: et gratiā
hominis quasi pupillam cōser-
uabit: et postea resurget: et
retribuet illis retributionem
unicuiqȝ in caput illoꝝ: et cō-
uertet in interiores ptes terre.
Penitentibus aūt dedit uiam
iustitie: et cōfirmauit deficien-
tes sustinere: et destinauit illis
C sortem ueritatis. Conuertere
ad deum: et relinque peccata
tua. Precare ante faciem eius:
et minue offendicula. Reuer-
tere ad dnm̄. et auertere ab in-
iusticia tua. et nimis odito ex-
ecrationem: et cognosce iusti-
tias et iudicia dei: et sta in sor-
te positionis et orationis al-
tissimi. In partes uade seculi
scī: cū uiuis et dantibus cōfes-
sionem deo. Nō demoreris in er-
rore impioꝝ. Ante mortem cō-
fitere. A mortuo quasi nichil pe-
rit confessio. Confiteberis uiuens: [illegible]
[illegible]
F misera[...]
magna[...]
illius [...]
et c[...]

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

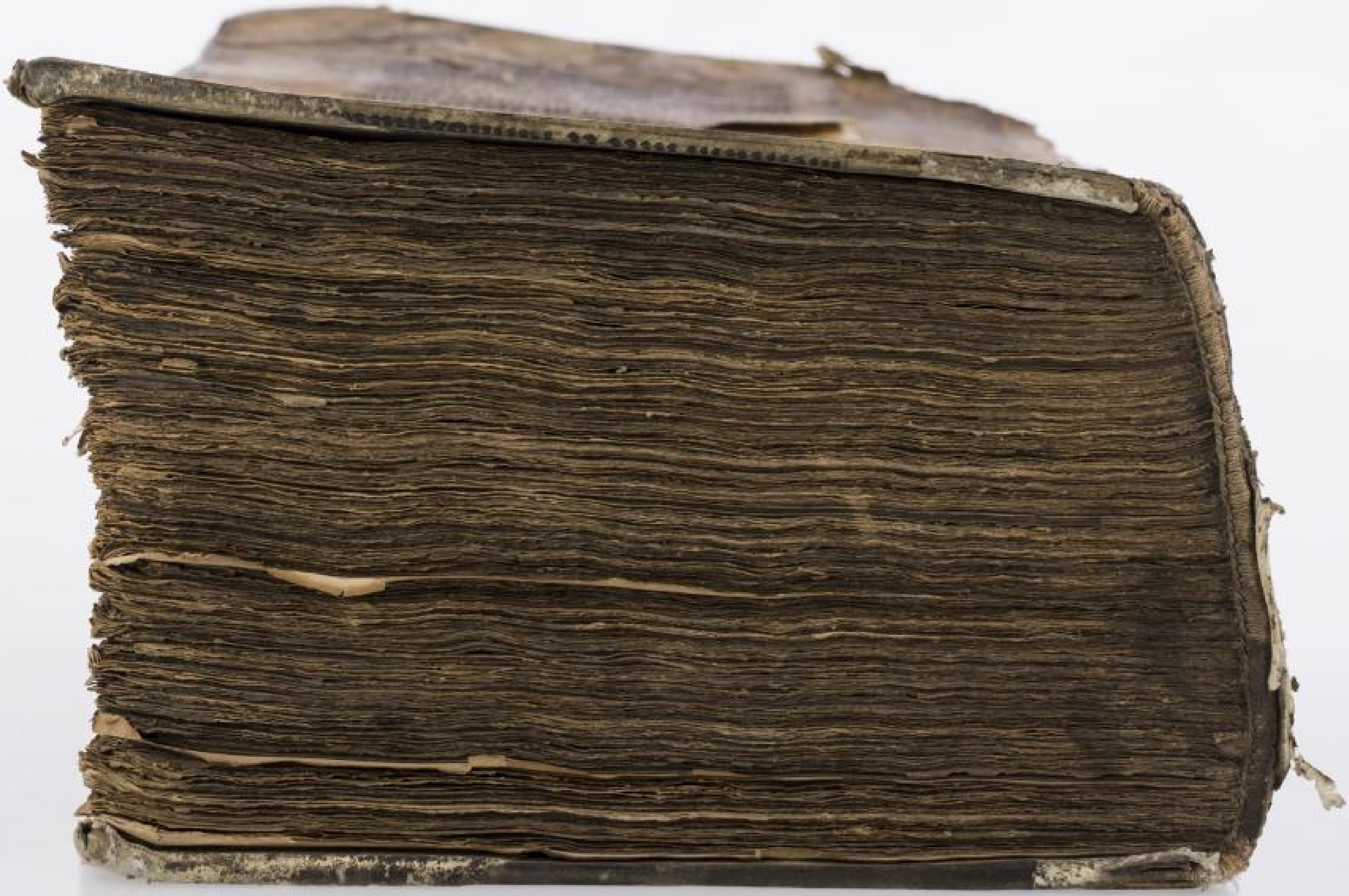

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
Stadt Görlitz
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

T

§

SLUB Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

dieser werckstatt des heiligen Geistes, damit die saat unsers Christenthumbs in einem
fruchtbaren guten gewünschten Nutzen abschlagen möge. Schließlich ersehen und gewehre
[illegible] Gott, der alles allein kan und vermag, die ehre meinen schuldigsten
[illegible] allesambt wol, und befehle denen günstig zuneige bis ans Lebensende

Lude.

Adam Friedrich von Schweinitz
Egh. dt.

ACTUS JURIDICIALIS

de

REGICIDIO ANGLICO,

quod

Angli nostro hoc seculo in Rege suo,

CAROLO STUARTO,

in scemate ferali securi percusso,

commiserunt,

in

Eruditorum Panegyri

Ao. CIƆIƆCLXIII XXI. Apr.

[illegible]

STATUM [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Martial.

Sallust. Bell. Jugurth. c. 101.

[illegible]